

Pécsi Járásbíróság
12.P.21.194/2016/19. szám

A Pécsi Járásbíróság a [] (előjáró ügyvéd: []) által képviselt **Intrum Justitia Követeléskezelő Zártkörűen Működő Részvénytársaság** (1138 Budapest, Váci út 144-150. szám alatti székhelyű) felperesnek, – a Dr. Léhner Ügyvédi Iroda (előjáró ügyvéd: dr. Léhner Zsuzsanna, 1093 Budapest, Boráros tér 3. 3/9. szám) által képviselt [] (előjáró ügyvéd: []) alperes ellen 288.696 forint és járulékai megfizetése iránt indított pereben meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A bíróság a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 29.435 (huszonkilencezer-négyszázharmincöt) forint perköltséget.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított tizenöt nap alatt a Pécsi Törvényszékhez címzett, de a Pécsi Járásbíróságon írásban, négy egyező példányban benyújtható vagy jegyzőkönyvbe mondható fellebbezésnek van helye. Az elektronikus kapcsolattartásra köteles fél a fellebbezését elektronikus úton terjesztheti elő.

Fellebbezésnek az elsőfokú eljárás szabályainak lényeges megsértésére, vagy az ügy érdemi elbírálásának alapjául szolgáló jogszabály téves alkalmazására hivatkozással van helye. Lényeges eljárási szabálysértésnek az olyan jogszabálysértés minősül, amelynek az ügy érdemi elbírálására kihatása volt.

A fellebbezést a másodfokú bíróság hivatalból elutasítja, ha a fellebbezés nem az elsőfokú eljárás szabályainak megsértésére, vagy az ügy érdemi elbírálásának alapjául szolgáló jogszabály téves alkalmazására hivatkozással került előterjesztésre. Azonban ezen elutasításnak nincs helye, ha a fellebbező megjelöli, hogy az elsőfokú ítélet meghozatala előtti eljárás mely mozzanatát tartja jogszabálysértőnek, illetve azt, hogy az ítélet álláspontja szerint mely jogát, vagy jogos érdekét sérti.

A másodfokú eljárásban új tények állításának, illetve új bizonyítékok előterjesztésének helye nincs. E tilalom nem érvényesül, ha a tények előadására, illetve bizonyítékok előterjesztésére az elsőfokú eljárásban a bíróság eljárási szabálysértése, vagy téves jogalkalmazása miatt nem kerülhetett sor. A másodfokú bíróság az ügy érdemében tárgyaláson kívül határoz, a felek bármelyikének kérelmére azonban tárgyalást tart. A fellebbező fél a tárgyalás tartását a fellebbezésében kérheti.

I n d o k o l á s

Az alperes Pécssett 2008. március 19. napján Citibank hitelkártyák jelentkezési lap elnevezésű iratot írt alá egy Vodafone üzletben. A bankár aláírásánál a Gyurkovics Szilárd név (543) szerepelt. A fizetésátutalásról szóló rendelkezésnél az alperes aláírása szerepel. A kitöltött lapon nem szerepel adat a hitelkeret összegéről, illetve egyéb lényeges adatokról. Nem lehetett megállapítani, hogy ún. Általános Szerződési Feltételek elnevezésű irat átadásra került-e az alperesnek.

Nem lehetett megállapítani, hogy a pénzüintézet és az alperes között 4333400000150203 számon írásban hitelkártya szerződés jött létre, továbbá hogy mekkora hitelkeretet biztosított volna a pénzüintézet az alperes részére. Nem volt megállapítható, hogy a pénzüintézet elfogadó nyilatkozatot küldött volna az alperesnek a hitelkártyával együtt.

A pénzüintézet az alperesnek postai úton megküldött egy hitelkártyát, aki azt használta. Nem volt megállapítható, hogy milyen összegekben használta a hitelkártyát az alperes.

A pénzüintézet 2012. október 4. napján kelt levélben tájékoztatta az alperest arról, hogy 2012. szeptember 12. napján engedményezési szerződés jött létre a pénzüintézet és az Intrum Justitia Zrt. között, és 288.696 forint tőke és járulékai kötelezettség terheli az alperest.

Az Intrum Justitia Zrt. 2012. október 15. napján kelt levélben tájékoztatta az alperest, hogy a 288.696 forint és járulékai követelést 2012. október 15. napján engedményezte a CESSIO Követeléskezelő Zrt.-nek. Ugyanezen a napon kelt levélben a CESSIO Követeléskezelő Zrt. tájékoztatta az alperest, hogy a 288.696 forint tőke és járuléki követelést 2012. október 15. napján az OVERDRAFT Hungary Zrt.-re engedményezte.

A pénzüintézet 2015. november 9. napján kelt tartozás részletezés elnevezésű iratban megjelölte, hogy a szerződéskötés dátuma 2008. március 27., a kezdő hitelkeret 250.000 forint, továbbá a fizetési kötelezettségének nem tett eleget, így a követelést 2012. augusztus 31. napjával engedményezte az Intrum Justitia Zrt.-nek. Ezen a napon a tartozása 288.696 forint volt, amelyből 213.420 forint tőketartozás, 46.826 forint kamattartozás, 28.450 forint díjtartozás.

Az OVERDRAFT Hungary Zrt., mint jogosult fizetési meghagyásos eljárást kezdeményezett az alperes, mint kötelezett ellen 288.696 forint és járulékai megfizetése iránt. Dr. Kukó Anita közjegyző 14034/Ú/30372/2016. számon a fizetési meghagyást kibocsátotta, amely ellen az alperes, mint kötelezett kellő időben határidőben ellentmondással élt.

Az OVERDRAFT Hungary Zrt. keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 288.696 forint, ezen összeg után 2012. október 10. napjától a kifizetésig évi 20% mértékű késedelmi kamat, valamint perköltség megfizetésére.

Az alperes érdemi ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérte, a keresetet jogalapjában és összecszerűségében vitatta. Hivatkozott arra, hogy a szerződés nem jött létre, illetve az semmis, mivel nem írásban jött létre (telefonon egyeztettek a felek), továbbá egy lényeges kérdésben, a hitelkeret mértékében nem jött létre megállapodás.

A per alatt az OVERDRAFT Hungary Zrt. az alperessel szemben fennálló követelését 2017. július 28. napján hatályba lépett engedményezési szerződéssel a felperes az Intrum Justitia Követeléskezelő Zártkörűen Működő Részvénytársaságra engedményezte.

A kereset **megalapozatlan**.

A bíróság a tényállást a felperes, illetve az alperes nyilatkozatai, továbbá az alperes személyes előadása, dr. Kukó Anita közjegyző 14034/Ü/30372/2016. számú fizetési meghagyásos aktanyomata, valamint a perben csatolt további okirat alapján állapította meg a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továbbiakban: Pp.) 206. § (1) bekezdése alapján.

A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény (Ptk.) 50. § (1) bekezdése alapján a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) rendelkezéseit kellett alkalmazni. A Ptk. 522. § (1) bekezdés szerint bankhitelszerződéssel a pénzüintézet arra vállal kötelezettséget, hogy jutalék ellenében meghatározott hitelkeretet tart a másik szerződő fél rendelkezésére, és a keret terhére - a szerződésben meghatározott feltételek megléte esetén - kölcsönszerződést köt, vagy egyéb hitelműveletet végez. A (2) bekezdés alapján a bankhitelszerződés érvényességéhez a szerződés írásba foglalása szükséges.

A Ptk. 217. § (1) bekezdés értelmében jogszabály a szerződésre meghatározott alakot szabhat. Az alakiság megsértésével kötött szerződés - ha jogszabály másként nem rendelkezik - semmis.

Jelen perben a Pp. XXVII. fejezetében írt speciális szabályok szerint, azaz a kisértékű perekre vonatkozó szabályok szerint kellett lefolytatni. A Pp. 389. § (2) bekezdésében írt főszabály szerint a fél a bizonyítási indítványait – amennyiben a (3)-(6) bekezdés másképp nem rendelkezik – legkésőbb az első tárgyalási napon terjesztheti elő. A (7) bekezdés kimondja, az e szakasz rendelkezéseivel ellentétesen előterjesztett bizonyítási indítványt a bíróság köteles figyelmen kívül hagyni. A perben a (3)-(6) bekezdésben írt feltételek nem álltak fenn.

A Pp. 388. § (1) bekezdés harmadik mondatából következően a feleknek a kisértékű perekben megjelenési és nyilatkozattételi kötelezettségük van. Abban az esetben, ha a felperes az első tárgyaláson nem jelenik meg, megfosztja magát attól, hogy a bíróság a Pp. 3. § (3) bekezdésében foglaltaknak megfelelően tájékoztassa a bizonyítási teherről, illetve attól is, hogy az alperesnek az első tárgyaláson előterjesztett ellenkérelméhez képest bizonyítási indítványt terjesszen elő; főszabályként ítélet is hozható. A „sommás eljárás” elveiből adódik, hogy a Pp. 388. § (1) bekezdése alapján adott figyelmeztetést követően a megjelenési kötelezettség ellenére távolmaradó félnek számolnia kell azzal is, hogy új tényelőadás hangozhat el a tárgyaláson.

A Kúria elnöke által felállított, a kisértékű perekkel kapcsolatos jogalkalmazási problémákkal foglalkozó konzultációs testület 2017. május 18. napján kelt állásfoglalásában éppen az e körben kialakult bírói gyakorlatra figyelemmel rögzítette; abból a célból, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 3. § (3) bekezdésében foglaltaknak megfelelően tájékoztassa a felperest a bizonyítási teherről, a tárgyalás elhalasztására nincs törvényes lehetőség. Ugyanezen állásfoglalás 2.1. pontjába került rögzítésre, hogy a kisértékű perben a Pp. 318. § (1) bekezdésében foglalt perelőkészítési kötelezettség teljesítése következtében valamennyi releváns ténynek rendelkezésre kell állnia.

Az első tárgyaláson jelenlévő felperes a rendelkezésre álló, azonban a tárgyalásra el nem vitt okirat csatolására akkor kérhet határidőt, és emiatt a tárgyalás csak abban az esetben halasztható el, ha az

okirat csatolása az alperes új előadása folytán válik szükségessé.

A perbeli esetben a felperesi képviselő az első tárgyaláson nem jelent meg, másrészt eleve tudnia kellett, hogy milyen okiratokat kell csatolnia. A 2017. március 7. napján megtartott második tárgyaláson csatolt Általános Szerződési Feltételeket a bíróság nem vehette figyelembe, mint okirati bizonyítékot.

A fent idézett állásfoglalás szerint a Pp. 389. §-ának rendelkezéseiből együttesen az következik, hogy amennyiben a Pp. 389. § (3)-(6) bekezdésben írt kivételes esetek egyike sem áll fenn, a bíróság köteles figyelmen kívül hagyni a fél által a folytatólagos tárgyaláson csatolt okirati bizonyítékait (Pécsi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2.Pf.21.033/2017/4. számú ítélete).

Önmagában nem sérti az írásbeliséget, ha nem azonos okiratba foglalják a felek a nyilatkozatukat és külön írják alá azt. Tehát a felek írásbeli nyilatkozatukat azonos tartalmú külön okiratba is foglalhatják, például levélváltással is megtörténhet ezáltal az írásbeliség. A tényállás körében a bíróság azonban csak annyit tudott megállapítani, hogy az alperes egy jelentkezési lapot írt alá, amelyet megküldtek a pénzüintézetnek. A pénzüintézet postai úton megküldte az alperesnek a hitelkártyát, azonban az nem volt megállapítható, hogy ezzel egyidejűleg egyéb aláírt nyilatkozatot, okiratot is küldött volna. Mindezek alapján a bíróság megítélése szerint érvényes formában a Ptk. 522. §-ában szabályozott hitelszerződés nem jött létre, az semmis, tehát az érvénytelen a Ptk. 217. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó a Ptk. 234. § (1) bekezdése alapján.

Nem volt megállapítható az sem, hogy a pénzüintézet mekkora hitelkeretet tartott az alperes rendelkezésére. Eltérő nyilatkozatokat tettek e körben a felek, amely alapján teljes bizonyossággal a bíróság rögzíteni nem tudta azt. Ezáltal a hitelszerződés lényeges elemében, a hitelkeret mértékében sem tudta megállapítani a bíróság a felek megállapodásának tartalmát, így összszerszerőségében sem volt megalapozott a felperes keresete. Csupán megjegyzi a bíróság, hogy a pénzüintézet által 2015. november 9. napján kelt tartozás részletezés elnevezési iratban 2012. augusztus 31. napját jelölte meg az engedményezés napjának, amely a csatolt okiratoknak ellentmond.

A bíróság ítéletével a felperes peresztes lett ezért a bíróság a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a felperest kötelezte az alperes költségeinek viselésére, amely a jogi képviselője 50.735 forintos munkadíjából áll. A bíróság az alperes jogi képviselőjének 14.435 forint munkadíját a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján állapította meg, a 2017. június 6. napján tartott tárgyaláson történt jelenléte kapcsán pedig 15.000 forint készkiadás (útiköltség) megtérítését tartotta indokoltnak.

Pécs, 2018. április 13.

Dr. Szigeti István s.k.,
bíró